

Felelet az antantnak.

Az antant-hatalmak tanácskoznak Romániában, a központi hatalmak cselekszenek Romániában. Tegnapelőtt Braila, ma Foksan! Ez Vilmos császár és Károly király felelete az antant elutasító válaszára. Amiről az antant már másfél esztendeje ábrándozik, de aminek a megvalósítására képtelen, az egységes hadvezetés, az nálunk, a központi hatalmaknál és szövetségeseiknél minden előzetes és utólagos emóció nélkül elvileg a háború kezdete, gyakorlatilag pedig eredményekben gazdag hónapok óta van meg. És az antantnál ez az egységes hadvezetés sohase is lesz meg, akármennyit tanácskozzanak is róla. Mert az egységes hadvezetés csak úgy ér valamit, ha annak az egységnek a központja egy Hindenburg, akinek olyan vezérei vannak, mint Mackensen, Falkenhayn, Kövess, Arz, olyan vezérkari főnöke mint Ludendorff és olyan katonái mint a németek, magyarok, bosnyákok, bolgárok és törökök. És kell hozzá még sok-sok egyéb, ami nálunk megvan, de nincs meg, mert nem is lehet meg, az antantnál. Hogy egyebekről ne beszéljünk, ebből a sok mindenféleből mint legfonosabbat csak a központi hatalmak és szövetségeseik hadi céljainak az egységességét, az érdekeiknek azonosságát emeljük ki.

Hasztalan tehát minden tanácskozás a római boszorkányműhelyben, az antant bokrosan divergáló érdekelletéibe semmiféle mesterkedéssel és diplomáciai művészkedéssel nem hozható egység és ez lehetetlenné teszi a hadvezetés egységességét is. Amiről most Romániában tanácskoznak, nem új ötlete az antantnak, hanem régi kísértete és kísérlete. Ha megvalósítható lenne, miután annak szükségességéről valamennyi antant-hatalom már rég meg van győződve, bizonyára már réges-régen meg is csinálták volna. Csak hogy az antant rendszeren úgy járt, hogy amikor szentül meg volt róla győződve, hogy végre megtalálta „a győzelem titkának” a kulcsát, mindannyiszor kísült, hogy hamis kulcs akadt a kezébe és a végleges győzelemhez vezető ut sehogysem akar megnyitni előtte. Már az 1916. év tavaszán valósággal dobszóval hirdették frontjuk egységességét, ami csak egységes hadvezetés mellett képzelhető el s most ime, majdnem egy év múltán kitűnik, hogy aminek a megvalósultát oly fennen hirdették, arról még mindig csak — tanácskoznak.

Tegyük fel, — ami az eddigi tapasztalatok után csaknem kizártnak látszik, — hogy csakugyan egy kézbe kerül az antant egész hadvezetése, kié legyen az a kemény kéz, amely egy Hindenburg gigászi terveit összezuzza. Joffre? Haigh? Cadorna? Brusszilov? Vajjon hihető-e, hogy akik aránylag kis frontokon figyelemreméltó eredményt nem tudtak elérni, hasonlíthatatlanul nagyobb, különböző világtájukba általunk kitölt fronton, vagy frontokon nagyobb szerencsével fognak küzdeni?

Tegnapelőtt Braila, ma Foksan! Ez a központi hatalmak felelete egyrészt az antant válaszára a mi békeajánlatunkra, másrészt az antant római tanácskozására. Csak tanácskozzanak, amíg lehet, mert majd elérkezik az az idő, amikor nem lesz alkalmuk a tanácskozásra, mert mi — diktálni fogunk.

Most hihetetlen göggel visszautasították odakinnál békejobbunkat, a mi seregeink pedig feltartóztatlanul folytatják diadalutjukat ott, ahol a mi valóban egységes hadvezetésünk azt a legjobbnak és addig a pontig, amelyig a legcélszerűbbnek látja. Csak kapacitálják ők egymást Romániában, azalatt Falkenhayn és Mackensen, Kövess és Arz elintézik Romániát. Ez az egyetlen méltó felelet az antant ostoba válaszára. Nem kellett a béke?! Nekünk úgy is jó. Mi a durva válasza nem szóval, hanem karddal és tettel adunk viszonzást.

Anglia a béketárgyalások megkezdése előtt a megszállott területek kiürítését követeli.

London, január 8. (Reuter-jelentés.)

Parmes munkapárti miniszter legutóbb Souworkban a következő beszédet mondotta:

— Mindnyájan kívánjuk a békét, de legjobb útja az, hogy a békét száműzzük a lelkekből mindaddig, amíg azokat a célokat el nem érjük, amelyek a békét biztosíthatják. A német békejavaslat nem volt igazi békeajánlat, mert még mindig a hódító hangján és a gyilkos hangulatában beszélt. A békefeltételek dolgában nem akarunk vadállatokkal tárgyalásokba bocsájtkozni. Wilson biz-

tos lehet abban, hogy mi nem azért viselünk háborút, hogy Németországot szétzuzzuk, hanem csupán azért, hogy katonai hatalmát leromboljuk. Mielőtt tárgyalásokba bocsájtkozunk Németországgal, Belgiumot és a többi kis népeknek az általa megszállt területeit ki kell ürítenie. Németországnak bele kell egyeznie abba, hogy az elkövetett igazságtalanságot helyrehozza és olyan békeszerződést írjon alá, amely az egész világ nemzetközi, erkölcsi erejére támaszkodik.

Eles támadás a román kormány ellen.

Stockholm, január 8. A román parlament üléseit Jassiban a nemzeti színház nézőterén tartják. A képviselők igen nagy számmal gyűltek össze. Elnökké újból megválasztották Ferekidét, alelnökké Marsescu jassii polgármestert, a szenátus elnöke pedig Porumbaru volt külügyminiszter lett.

Az első ülésről azt jelenti egy jassii távirat, hogy mindezekelőtt azokat a törvényjavaslatokat tüzték napirendre, amelyek a háborús pénzügyi állapot orvoslását célozzák, így első sorban egy javaslatot, amelyben a kormány felhatalmazást kér új papírpénz kibocsátására, továbbá 300 millió leire rugó új hadikölcsön felvételére. Van a törvényjavaslatok közt egy, amelyben a kormány a törvényhozás jóváhagyását kéri az előbb kibocsátott 400 millió lei hadikölcsönhöz.

A kormánynak az a jelentése, hogy nemzeti miniszteriumot kíván alakítani, a melyben minden párt képviselője helyet foglaljon mint tárcanélküli miniszter, éles vitát idézett elő. Az első szónok, Jorga tanár, keményen kikelt az előbbi kormány ellen, amely szerinte így akar a felelősség alól kibujni, holott joggal illeti a vád, hogy hallatlan szenvedéseket hozott Romániára. Gunyosan jegyezte meg, hogy ha az előbbi és a mostani kormány is az ellenzékre akarja áthárítani a felelősséget, jó volna Marghilomant is bevenni a kormány tagjai közé, így aztán el lehetne hitetni a román néppel, hogy az ellenzék is támogatja a jelenlegi kormányt.

Bratianu miniszterelnök nyomában válaszolt. Azzal kezdte, hogy a kormány mindenért vállalja a felelősséget, mert bizonyos benne, hogy minden igaz román hazafi támogatja őt. A nemzeti kormányra azért van szükség, hogy bizonyosságot tegyen az egész világ előtt a román nép rendíthetetlen egységéről, ami pedig Marghilomant illeti, őt is megkínálta miniszterséggel, de sajnos, nem fogadta el.

Stockholm, január 8. A román parlamentet az ellenzék heves magatartása miatt újból feloszlatják. A legutóbbi vereségek alkalmával Lloyd George, Bratianu miniszterelnökhöz táviratot küldött, amelyben biztatja, hogy az antant nem hagyja cserben Romániát.

Czernin fontos tanácskozásokban vett részt.

Berlin, január 8. A Lokalanzeiger jelenti: Gróf Czernin Ottokár osztrák-magyar külügyminiszter Drezdán át visszautazott Bécsbe. Czernin németországi útja nem pusztán udvariassági tény volt, hanem fontos tanácskozások is folytak minden aktuális ügyben. Tekintettel az általános politikai helyzetre, végleges elhatározásokat nem lehetett hozni, mert Czernin itt tartózkodásakor még nem volt ismeretes az antant válaszában hiteles szövege. A tárgyalások során szóba jött a lengyel kérdés és beható eszmecsere folytattak a Duna alsó folyásának megnyitásával annak a lehetőségéről, hogy a német birodalom szívét a Fekete-tengerrel víziút kösse össze.

Drezda, január 8. Frigyes Ágost szász király kihallgatáson fogadta gróf Czernin Ottokárt, aki ezután résztvett a király által adott villásreggelin.

Drezda, január 8. Frigyes Ágost szász király gróf Czernin Ottokár osztrák-magyar külügyminiszternek a szász királyi házi-rendet adományozta.

A forradalom kitörésétől fél az orosz kormány.

— A дума hirtelen elnapolása. —

Stockholm, január 8. A дума elnapolása mint villámcsapás hatott a képviselőkre, akik idegesen gyülekeztek a folyosókon. A дума történetében ez az első eset, hogy az elnapolás ilyen hirtelen történt s hogy az elnapolási ukázt egyáltalán föl sem olvasták. A hirtelen elnapolás azért történt, mert a kormány bizonyosra vette, hogy tekintettel a legutóbbi izgatott tárgyalásokra, a forradalmi hangulat okvetetlenül ki fog törni. Trepov állítóan ezt mondta:

— Még egy dumaiülés, és az országban föltartóztatlanul kitör a forradalom.

Rodzianko, a дума elnöke közölte, hogy azért történt az elnapolás olyan hirtelen, mert attól tartottak, hogy a betiltott moszkvai gyűlés határozati javaslatához a дума hozzájárul és az elnapolás elenére is együtt marad.